

РЕШЕНИЕ

№ 156

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 09.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **5562** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. 13149 от 13.06.2011 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от Ц. К. И., ЕГН [ЕГН], живущ в [населено място], жп Блоквете – И., [жилищен адрес] вход единствен, ет.1, ап. 3 чрез адв. С. Г. с адрес [населено място], [улица], ет. 3, адв. Кантора № 316 срещу Решение по жалба срещу постановление на публичен изпълнител № ПИ – 95 от 25.05.2011 г., с което е оставена без уважение жалбата му против Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 0858/2008/0000003 от 03.05.2011 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП – С., “Събиране”, отдел “Принудително изпълнение”, по изпълнително дело № 858/2008 г. по описа на същата дирекция.

Жалбоподателят сочи, че обжалваното решение и потвърденото с него постановление са незаконосъобразни и моли да бъдат отменени като такива. По същество прераща към изложените от него съображения в жалбата до горестоящия административен орган. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован се явява лично и се пълномощника си адв. С. Г., поддържа жалбата, моли да се уважи и депозира писмено становище.

Ответникът – директорът на ТД на НАП – С. редовно призован не се явява и не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Производството по издаване на Постановлението за налагане на обезпечителни мерки с изх. № 0858/2008/000003 от 03.05.2011 г. е образувано по инициатива на публичния изпълнител при ТД [населено място], дирекция “Събиране”, отдеб”Принудително изпълнение”, след като е установила, че ще се затрудни събирането на ,становеното и изискуемо публично вземане в размер на главница 12 493,39 лева, лихва 10 414,11 лева и нелихвена част 700,00 лева. Посоченото задължение е установено с глоба по наказателно постановление (НП) № 360/20.06.2007 г. на Столична община – нелихвената част от 700 лева и Закон за облагане доходите на физическите лица (ЗОДФЛ) по ревизионен акт № 20081103/17.11.2008 г. на ТД на НАП С., офис “С.” с определено задължение в размер, главница – 12493,39 лева и лихва 10414,11 лева.

Издадено е оспорваното ПНПОМ, с което на основание чл.200 и чл. 202, ал.1 във връзка с чл. 195, ал.1 – 3 от ДОПК е наложен запор върху налични и постъпващи суми по всички банкови сметки, находящи се в А. банк – кЗЗЗЗлон Б., банка ДСК ЕАД, ТБ “П.” Б. АД, БНП – П. – С.А. – клон С. АД, У. Б. АД, Българо – американска кредитна банка АД, ТБ [фирма], Т. банка Д Б., И. АД, ИНГ Б. Н.В. – клон С., Корпоративна търговска банка АД, Българска банка за развитие АД, Обединена българска банка АД, Общинска банка АД, П. банк АД, [фирма], П. инвестиционна банка”АД, ТБ [фирма], НЛБ Б. С. АД, СЖ Е. АД, С. Н.А. – клон С., Стопанска инвестиционна банка АД, А. Б. България АД, Те-Д. З. Б. – клон С., Т. Б. АД, Е. банк (Б.) ЕАД, Ц. кооперативна банка АД, ЧПБ Т. АД, МКБ Ю. АД.

Срещу това постановление е подадена жалба от Ц. К. И. с вх. № 94-00-21 от 16.05.2011 г. до директора на ТД на НАП. В срока по чл. 197, ал.1 от ДОПК, решаващият орган е постановил Решение № ПИ – 95 от 25.05.2011 г., с което е потвърдено ПНОМ № 0858/2008/000003 от 03.05.2011 г. на ПИ.

Изпълнителното производство е образувано по повод изпратено наказателно постановление № № 360/20.06.2007 на Столична Община /влязло в сила на 09.07.2007г./. На основание чл. 32, ал. 6 от ДОПК, вискателят Столична Община е връчил покана за доброволно изпълнение, видно от протоколи с №№ 530-1/05.09.2007г.; 530-2/12.09.2007г. по административната преписка, и същата се смята за редовно връчена. На 26.11.2007 изпълнителното основание е постъпило в АДВ/заличена/ за предприемане на действия по принудително събиране на така установеното вземане. В съответствие с разпоредбата на чл. 221 ал. 1 от ДОПК, производството е започнато, като на длъжника е изпратено Съобщение за доброволно изпълнение изх. № 858-000001/13.10.2008г. на адреса посочен за кореспонденция, върнато с отметка „непотърсена пратка”. На основание чл. 217, ал. 2 от ДОПК органът по принудително изпълнение с Разпореждане за присъединяване от 03.05.2011 г. е присъединил в производството по принудително изпълнение ТД на НАП-С., офис С. за вземане установено с РА № 20081103/17.11.10.2008г., като същият е връчен по реда на чл. 32 от ДОПК на 10.12.2008г. По делото не се ангажирани писмени доказателства, които да удостоверяват, че на жалбоподателя е връчет препис от посоченото разпореждане, както и че е спазена нормата на чл. 221, ал.1 от ДОПК.

С постановление за налагане на обезпечителни мерки на основание чл. 195, ал.1 от ДОПК във връзка с чл. 201 от ДОПК изх. № 05-59-0037 от 18.06.2009 г., издадено от М. К. К. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място], офис “С.” е наложен запор върху движими вещи, собственост на Ц. И. – ½ МПС: лек автомобил, марка и модел – Т. Л. К., цвят сив, ДК [рег.номер на МПС] , съгласно справка от регионална база – КАТ С. – град.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото представените с жалбата и административната преписка писмени докоументи. В съдебното заседание по искане на жалбоподателя са допуснати и изслушани двама свидетели в режим придовеждане.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 197, ал. 2 от ДОПК преклузивен 7 - дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган в съответствие с правомощията му по чл. 12, ал.2, т.1 от ДОПК въз основа на мотивирано искане за принудително изпълнение.

Съгласно чл. 197, ал.3 във вр. чл. 121, ал.1 и чл. 195, ал.5 от ДОПК, регламентиращ производството по проверка правилността на наложената обезпечителна мярка, съдът в своята дейност следва да провери дали са налице законовите изисквания за налагането на съответното обезпечение.

Съгласно чл.121, ал.2 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат от публичен изпълнител на основание чл. 195 от ДОПК при строго спазване на реквизитите визириани в чл.196, ал.1 от същия кодекс. Решаващият орган е отбелязал, че нормата на чл. 196, ал. 2 не указва срок, в който следва да бъде връчен препис от постановлението на длъжника, с което е наложено предварителното обезпечение, поради което е приел, че е публичният изпълнител е спазил разпоредбите относно връчване на постановлението по ДОПК. Макар и правилно като краен извод това посочване на директора на ТД на НАП се споделя от съда, но при други мотиви. Следва да се посочи, че дори и да няма посочване на определен срок за връчване на даден административен акт на адресата му, органът следва в настоящето производство да се съобрази с изискванията на чл. 6 от ДОПК, според който участниците в производствата и техните представители са длъжни да упражняват процесуалните си права добросъвестно и съобразно добрите нрави, както и че органите по приходите и публичните изпълнители са длъжни да осигурят на участниците в производствата възможност да упражняват процесуалните си права и правото си на защита, което включва и своевременното връчването на административните актове. Неизпълнението на това задължение ограничава възможността за бързото и своевременно изясняване на фактите и обстоятелствата в административното производство, но от друга страна не ограничава правото на защита на задълженото лице.

В чл. 195, ал. 6 от ДОПК е указан редът на стойностите, които публичния изпълнител следва да съобрази при налагането на обезпечения. Видът на обезпечителните мерки е регламентиран в чл. 198, ал.1 от ДОПК, като в настоящия случай обезпечението е извършено със заповест на сметките на жалбоподателя във всички банки.

По смъсила на чл. 221, ал.1 от ДОПК изпълнителното производство започва, когато задължението не е изплатено в 7 дневния срок от получаването на поканата по чл. 182, ал.1, публичният изпълнител пристъпва към изпълнение, като е длъжен да изпрати на длъжника съобщение, с което му дава 7 дневен срок за доброволно изпълнение.

Законодателят в следващата ал.2 на посочената разпоредба, е предвидил, че съобщението трябва да посочва изпълнителното основание, номера на изпълнителното дело и вискателя и да съдържа предупреждение към длъжника, че ако в дадения му

срок не изпълни задължението си, ще се пристъпи към принудително изпълнение.

Както е в настоящия случай, приложение намира нормата на чл. 221, ал.3, според която, когато са налице няколко отделни изпълнителни основания за различни публични задължения, образува се едно изпълнително дело, като се осигурява отчетност за погасяването на всяко от задълженията.

В случаите, когато не са наложени обезпечителни мерки, принудителното изпълнение върху вземания на длъжника и върху негови движими и недвижими вещи започва чрез налагането на заповед, съответно чрез вписването на възбрана, с постановление на публичния изпълнител.

В настоящия случай не са налице основанията на чл.208, ал. 1 от ДОПК за отмяна на наложени обезпечителни мерки. Длъжникът не е представил обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ЦК.

Законът в чл. 208, ал.3 от ДОПК е предвидил, че съдът може да отмени обезпечението, когато се установи, че задълженото лице е погасило публичното си задължение или в случаите посочени в чл. 197, ал.3 от ДОПК. Текстът на закона предвижда, че може да се отмени мярката, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнителното основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал.1 и чл. 195, ал.5 от ДОПК. Видно от установеното по делото, жалбоподателят в настоящето производство не е представил доказателства, от които да е видно, че е обезпечил публичното си задължение или че е заплатил същото.

В хода на настоящето производство не бяха представени надлежни недвижими и движими имоти, с които да се заменят оспорените обезпечителни мерки. Нещо повече, видно от наведените доводи от жалбоподателя, както и от събраните по негово искане гласни доказателства се установява, че неговите основни възражения се отнасят до законосъобразността на издадения му ревизионен акт, както и до оспорване на констатациите в него. В тази връзка съдът не кредитира показанията на разпитаните свидетели – К. и С..

По изложените мотиви, съдът намира оспорваното решение № ПИ - 95/25.05.2011 г. на Директора на ТД на НАП - С. по жалба срещу ПНОМ № 0858/2008/000003 от 03.05.2011 г., с което е потвърдена обезпечителната мярка заповед върху налични и постъпващи суми в размер на главница 12493,39 лева, лихва 10414,11 лева и нелихвена част 700,00 лева по всички банкови сметки, находящи се в подробно описани банки за законосъобразно, което прави жалбата против тях неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал.2 от ДОПК, Административният съд – С. град, Първо отделение, 8 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. К. И., ЕГН [ЕГН] срещу Решение по жалба срещу постановление на публичен изпълнител № ПИ – 95 от 25.05.2011 г., с което е оставена без уважение жалбата му против Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 0858/2008/000003 от 03.05.2011 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП – С., “Събиране”, отдел “Принудително изпълнение”, по изпълнително дело № 858/2008 г. по описа на същата дирекция.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: